

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Roberti Bellarmini Cardinalis heroicum responsum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Plutarch. De prefatam urbem, in posterum seruaretur. Aliter sacerulum iudicat. Nam, teste Plutarcho, Ephori regi Archidamo multam dixerunt, quod pusillam statura vxorem ducere sustinuerit, addito elogio, *Quod non reges ipsis, sed regulos dare deliberaverunt*; & *βασιλέας, ἀλλὰ βασιλίδια*. Et certe natus ex eo coniugio Agesilaus pusillus fuit, & specie Græcis aspernanda. Quia de causa moriens interdixit, ne quis effigiem suam fingeret pingret. Habet Mundus aliquam staturæ & maiestatis corporis rationem: sed qui Mundum contemnunt, & irrisores videre didicerunt, etiam in corporis breuitate diuinum quoddam neficium agnoscent.

V.

Clypeus est hic & gladius, quo & defendere nos possumus, & hostem offendere, nos ad impatientiam, ob eiusmodi corporum defectus impellentem. Nam & qui credit, se esse opus Dei, sat magnam habet ab opifice nobilitatem, qualiscumque ipse sit; neque Momus ille, tam hominem, quam opificem hominis reprehendit, qui alterum, *Masculum aut Musculum, formicam, aut Cryllum appellat*. Vsum hoc clypeo Cardinalem Robertum Bellarminum, refert Iacobus Fuligattus his verbis: *Si aly forte corporis exprobrarent vitia, id pacare admodum ferebat*. Ex quo aliquando in Belgio cuiusdam proterritas ei obiecit, quod auriculis esset grandiusculus, eoque ab irisu minime incitatus, nihil alind, (ut olim S. Gregorius Turonensis) usurpanit, quam verba illa: *IPSE FECIT NOS, NON IPSI NOS*. Iterum cum in scripto quodam legeret, haud se futurū Puniticem, quia simplex nimium videretur, ad pagine marginem scripsit: *FELIX SIMPLICITAS, QVAE ME A TANTO ONERE LIBERAVIT*. Magna itaque solatij cauſa est quocumq; corporis vel animi defectu genitis, meminisse, opus se Dei esse, qui omnia, qua fecit, vident esse bona, & omnia bene fecit. Sicut enim figulum non accusat argilla, quaē amphora fieri cum potuisse, vreus exiuit; ita neque Deum pumilus debet culpare, quamvis Atlas esse potuisse; neque quidquam turbari, si ab alijs non tam ipse, quam qui fecit ipsum, ridentur. Dicat Creatori suo: *Manus tua fecerunt me, & plasmaverunt me: dabo mihi intellectum, & discere mandata tua*. Discam, quid velis,

Gen. 1. 10.
Marc. 7. 32.

Psalm. 118.

hac formâ, quam mihi manus tuæ dederunt. Fortasse enim, vt animæ tanto major esset pulchritudo, corpus meum deforme esse voluisti. Si non dedisti mihi, quod oculos aliorum delectet, dedisti, quod mihi & alijs prospicit. *Cuius adiutor es*, ait Job. 26. 2. Job ad Deum, *numquid imbecillus?* & sustentas brachium eius, qui non est fortius?

In hanc sententiam, ait nonnemo, apud Euripidem,

VII.

Δύσμορφος ἐίναι μᾶλλον, οὐ καλὸς κακός.

Deformis sim potius, quam pulcher & malus.

Itemq; Νῦν χεὶς δέαταθαι. οὐδὲν τι δύσμορφας
όφελος, οὐταν τις μὴ φέρεται καλὰς ἔχει.

Animus spectandus est. Nihil pulchritudo

Iuuat, cum quis mentem non bonam habet,

Et sanè quemadmodum in gemmis, aut alijs lapidibus sæpenu-
mero, sub ignobili colore latet pulcherrima natura, sic in cor-
pore inueniuntur non raro insignis animus tegitur. Rursumque
vt in ipso adamante potentissimum est venenum, si conter-
tur, ita contingit, vt formosissimus homo, mente sit prorsus
virulenta. Quid conchis asperius, quid verrucosum magis?
intus tamen quam frequenter lucidissimi reperiuntur vñiones?
Corpus animi domicilium est. Ut ergo sæpe vilem casam sub-
ierunt reges, sic, sæpe in exiguo, aut curvo corpore rectæ ani-
mæ habitauerunt. Ostendit id in Aesopo natura, cuius ani-
mus cum excellens esset, vultus fuit barbarus. Ostendit in
Galba oratore eloquentiâ claro, sed quem gibbus ingens pre-
mebat, non secus ac si burdonem ageret, aut asinum clitella-
rium. In eum igitur malignè lusit M. Lælius, cum diceret,
ingenium Galba male habitare. Nimirum, vt Aristoteles sapien-
ter pronunciauit: *Deformes naturâ nemo reprehendit: sed eos, qui*
ob otium vel negligentiam tales euaserunt.

Aristot. lib. 3.
Ethic. c. 5.

Quòd si illos reprehendimus, quos natura deformes fe-
cit, illum reprehendimus, qui dixit: *Nolite iudicare secundum* Ioan. 7. 24.
faciem, sed iustum iudicium iudicate. Quid enim de Christo ju-
dicassent illi, qui et si aliqui esset speciosus p̄filijs hominum, Psal. 44. 3.
tamen eum inter Iudæorum manus dirissima patientem consi-
derantes dixerunt: *Verè languores nostros ipse tulit, & dolores no-* Ila. 53. 4.

Qqqq 3 sros